కవ్వింత కథలు

-వేదాంతం శ్రీపతిశర్మ

(ముందుగా ఓ మాట)

అందమైన ఆలోచనలన్నీ సాహితీ వినీలాకాశంలో తారల వలె ప్రభవిస్తూనే ఉంటాయి. ఒకటి పద్యం, ఇంకొకటి కథ, ఒకటి నాటకం, ఇంకొకటి నవల, ఒకటి వ్యాసం, ఇంకొకటి కవిత, మరొకటి కావ్యం.. ఇలా మనసును చంద్రుడిగా మలచినప్పుడు చుట్టూతా మెరిసేవన్నీ ఆలోచనల నక్షత్రాలే. కాకపోతే ఈ 'తారాశశాంకం' అందరినీ ఒకలాగే అలరిస్తుంది అనుకోవటం సరికాదు. ఒక్కొక్కరికి ఒక్కో నక్షత్రం సరిపోయినట్లు ఒక్కొక్కరి మనస్తత్వం ప్రకారం ఒక్కో సాహితీ ప్రక్రియ ఆనందాన్ని అందించటం సహజం.

ఆలోచనల అంతరంగం ఒక తరంగంలా సాగి శబ్దాలను తాకి పదజాలంలోకి అల్లుకుని ఒక రంగవల్లిలా రంగరించుకున్న వేళ కవిత్వం అనేది పద్యంలా కనిపించవచ్చు, కవితలా అనిపించవచ్చు.. కథలా కూడా దర్శనమివ్వవచ్చు.

అవధాన ప్రక్రియలో సమస్యాపూరణంలాగా, దృశ్యకావ్యం లేదా నాటక ప్రక్రియలో గర్భాన్ని ఆవిష్కరించే విధంగా కవితకు కథ వ్రయటం అనేది తెలుగు సాహిత్యంలో ఒక వినూత్నమైన ప్రయోగం! 'కవిత' అనే పేరుగల అమ్మాయి రచయితకు తన కవిత ద్వారా పరిచయం అవుతుంది. అమ్మాయి అందిస్తున్న కవితలకు రచయిత కథలను సృజించి ఆమెకు మెయిల్ చేస్తూ ఉంటాడు. అలా పరిచయం పెరుగుతూ ఉంటుంది. కవిత తన కవితలో పలు అంశాలను స్పృశిస్తూ ఉంటుంది. ఇవి ఎక్కువగా స్త్రీ పురుష సంబంధాలు, బంధాలు, అనుబంధాలు, రాగద్వేషాలు, సౌందర్యారాధన, తప్పించుకోలేని జీవిత సత్యాలు.. కానీ ఎన్నో విషయాలు రసవత్తరంగా సాగిపోతూ ఉంటాయి.

కవిత రచయితను సవాలు చేస్తోందా లేక పరీక్షిస్తోందా లేక తన స్థాయిలో జీవిత భాగస్వామిని ఎంచుకుంటోందా అనే ఆలోచనలు కలుగుతాయి. ఇటు ప్రక్క రచయిత తన కథలలో అందించిన కవితలోని ప్రాణాన్ని పైకి చూపుతూనే సరికొత్త పరిస్థితులను ఎత్తి చూపటం కూడా జరుగుతూ ఉంటుంది.

కవితలోని వృత్తం, కథలోని ఇతివృత్తం కొన్ని సందర్భాలలో మమేకం కావటం, కొన్ని సందర్భాలలో సమానాంతరంగా సాగటం జరుగుతాయి. కవిత కోసం కథ వ్రాయటం అనేది కత్తిమీద సాములాంటిది. సామాజికపరమైన సంఘటనలను సృష్టించాలా లేక సహజంగా ఉన్నవాటిని మాలికలా అల్లి 'కవిత'ను ముగ్గులోకి దింపాలా అనేది విషయాన్ని ఆధారం చేసుకుని రచయిత ఎంచుకోవలసిన మార్గం.

కవిత పరిచయమవటం, కథ వ్రాయమనటం వంటివి 'కథాకౌముది' ద్వారా జూన్ 2016 http://www.koumudi.net/Monthly/20-6/june/june_2016_kadhakoumudi_5.pdf సంచికలో 'వీలునామా' అనే కథలో మీరు చూడవచ్చు.

కవితకు కథ అనే ప్రక్రియలోని కవ్వింత వింతగానే మిగిలిపోతుందా, ఇద్దరికీ ఈ రసవత్తర స్థాయిలో అనుబంధం ఏర్పడుతుందా అనేది చివరి వరకు కవ్విస్తూనే ఉంటుంది.

వేదాంతం వేంకట సత్యవతి యిస్తున్న కవితలకు కథలను వేదాంతం శ్రీపతిశర్మ అందిస్తున్నారు.

****

నెలవు

కవిత కనిపించి దాదాపు నెలరోజులయింది. ఎవరిదో పెళ్లికి తనే అన్నీ చూసుకోవాలని రాజమండ్రి వెళ్లి ఈ మధ్యనే వచ్చింది. ఎదురుగా వచ్చి కూర్చుంది.

'నెలవు', అన్నాను. అటూ ఇటూ చూసింది.

'ఎవరికీ సంబోధన?'

'నీకే'

'అర్థంకాలేదా '

'నీవు కనిపించని నెలరోజులూ నీ ధ్యాసే, అంచాత నిన్ను నెలవు అన్నాను'

'ఓ. పెళ్లిళ్లు చూస్తుంటే రకరకాల ఆలోచనలొస్తున్నాయి'

'ఓహో'

'ప్రేమా తేలికే, పెళ్లీ తేలికే. రెండిటినీ కలిపి ఓ నెలవును నిర్మించుకోవటమే కష్టమేమో!'

'గోడలు, అడ్డుగోడలూ కట్టుకున్న ఇళ్లల్లో నెలవును నిర్మించుకోవటం కష్టమే'

ఆలోచిస్తోంది కవిత...

'ఊ...నెలవు...', అంది.

'నెలవు'

ఎక్కడో దాగివుందనుకుని

కనిపించని సౌఖ్యాన్ని వెతుకుతూ

నత్త నలభైసార్లు తన నెలవును కాదనుకుని

బయటకు వచ్చి

అటూ ఇటూ పరికించి

ఇంపైన తన స్థావరమే

తనకు రక్షణ అనుకుని 'యథాస్థానం ప్రవేశయామి' అనుకుంటూ గుట్టుగా గృహప్రవేశం చేసింది'

'బాగుంది. నత్త ఓ స్త్రీలాగా ఎంతో మెత్తదైనది. కానీ ఇంటిని వెంటపెట్టుకుని మోసేస్తుంది! ఆలోచనలు గీతల్లాంటివి. మెట్టినిల్లు గీసుకున్న గీతల బట్టి ఉంటుంది.'

'నా కవితలు మిమ్మల్ని ఇబ్బంది పెడుతున్నాయా?'

'అలా ఎందుకు అనిపించింది?'

'ఏదో సమస్యాపూరణంలాగా నేనేదో చెబుతాను.

అది పట్టుకుని కథ వ్రాయాలంటే మరల సమయం వెచ్చించాలి కదా?'

'ఆలోచనల ఆశీర్వాదం ఉన్నవారికి సమస్యలతో సదస్యం జరిగినా ఆనందంగానే ఉంటుంది'

గీత

బస్‌స్టాప్‌ల పేర్లు చిత్రంగా ఉంటాయి. కండక్టర్ తన గొంతు సద్దుకుని చక్కని శృతిలో 'కల్లు కాంపౌండ్' అని ప్రకటించాడు. గీత తన సీటులోంచి లేచి కనీసం ఓ పురుషపుంగవుడు ఇక్కడ దిగుతాడేమోనని చూసింది. అలా జరగలేదు. దిగబోతుండగా కండక్టర్ తన బాధని గమనించినట్లుంది. 'కల్లు కాంపౌండ్ స్టాప్ అండీ, దిగాలి' అని ఆర్.టి.సీ సేవలని కొద్దిగా సంస్కరించాడు. నవ్వుకుని దిగిపోయింది గీత. బస్సు ముందరకి వెళ్ళిపోయింది. బస్‌స్టాప్‌లో నిలబడి కొద్దిసేపు వానవెలిస్తే బాగుండని చూసింది. రోడ్డు అవతల కల్లుకాంపౌండ్ అది చూసినప్పుడల్లా నవ్వొస్తుంది. మొన్ననే పెళ్ళయింది. పెళ్ళిచూపులకి అబ్బాయిని తీసుకుని రావాలని వెళ్ళిన వాళ్ళ నాన్న ఎక్కడెక్కడో తిరిగి ఇంటికి చేరుకునేసరికి పెళ్ళిచూపులు అయిపోయాయి. ఆనంద్ వచ్చి తనని చూడటం కూడా అయిపోయింది. ఏం పెళ్ళిచూపులో... కూర్చున్నంత సేపూ ఫోన్ మ్రోగుతూనే ఉంది.

'సార్, ఏంలేదు. కల్లు కాంపౌండ్ నుంచి మొదటి లెఫ్ట్. వెంటనే సందు యూ టర్న్.. తిరిగారా? వెరీగుడ్ పోచమ్మ గుడి ఉందా? లేదా? కొద్దిగా ముందరకి వచ్చి ఫోన్ చెయ్యండి'

చేగోడీలూ, బాదామ్ హల్వా ప్లేటు అతనికి ఎదురుగా పెట్టి కూర్చుంది గీత. మంచి నీళ్ళ గ్లాసుతో అమ్మ వచ్చింది.

'ఆయన్ని వచ్చేయమనండి. మీరు ఎలాగో వచ్చేసారుగా?', అంది. అతను చేగోడీని కాయిన్ టాస్ చేసినట్లు నోట్లోకి రజనీలాగా ఎగరేసాడు.

'సార్‌కి నాలాగే పట్టుదల ఎక్కువ. అపార్ట్‌మెంట్ చూసి వచ్చేస్తానంటున్నారు'

ఫోన్ మ్రోగింది. 'సార్'

'...'

'పోచమ్మ గుడిలేదా? కొద్దిగా ముందరకి రండి. కల్లు కాంపౌండ్. రెండుండవండీ.. ఒకటే.'

మొబైల్ ప్రక్కన పెట్టి తనని చూసాడు ఫైనల్‌గా!

'ఆనంద్..', అన్నాడు, '...నందూ అంటారు'

'గీత'

'కరెక్ట్'

'అంటే?'

'అ...నో....కరెక్ట్. మీ నాన్నగారు చెప్పారు. పేరు తప్పు ఎందుకు చెబుతారు?'

ఎందుకో టక్కున లేచాడు. తలుపులోంచి బైటకు చూస్తూ దేనినో వెతుకుతున్నట్లున్నాడు. ఇక్కడెక్కడా కల్లు కాంపౌడ్ ఎందుకు లేదోనని ప్రకృతిని చిన్నగా ప్రశ్నిస్తున్నట్లున్నాడు.

'అదుగో', అన్నాడు. గీత లేచి నిలబడింది. అటు చూసింది.

'అది నా కారు. సెకండ్ హాండ్‌లో కొన్నాను. బాగుంది. ఎలా ఉంది?'

'కారులో కూర్చుంటే కానీ తెలియదు'

'హ' అని తల గాలికి పైకి లేపి అలానే వదిలేసాడు.

'...'

'గీతగారూ... మీరు నాకు కరెక్ట్‌గా సరిపోతారు' బాటాషోరూంలో చెప్పులోకి కాలు దోపి చెప్పినట్లు చెప్పాడు. ఫోన్ మ్రోగింది.

'సార్..'

'కల్లు కాంపౌండ్.' నాన్న గొంతు వినిపిస్తోంది.

'కరెక్ట్. చాలా ఫేమస్ సార్. ఎవర్నడిగినా చెబుతారు. మీరక్కడే ఉండండి. మీ అమ్మాయిని చూసాను. గీత చాలా సాఫ్ట్. నేను సాఫ్ట్‌వెయిర్. మధ్యలో హార్డ్ వెయర్స్ ఎందుకు?'

బాయ్ చెప్పి బయటకు వెళ్లిపోయాడు.

చీకటి పడి చాలాసేపయింది. వాన ఆగటంలేదు. ఎదురుగా ఉన్న ప్రదేశం జనంతో ముసురుకుంటోంది. కొద్దిగా చిరాకుగానే ఉంది. స్కూటరు వెనుక సీట్లో గొడుగు పట్టుకుని కూర్చున్న పెద్దాయన కూడా బస్‌స్టాప్‌లో ఒంటరిగా నిలుచున్న స్త్రీని చూడకుండా ఉండలేడు.

రెండు ఇడ్లీలు వడ్డించి సమయంకోసం నిరీక్షించింది ఓ ఉదయం.

'ఇల్లు మారితే ఎలా ఉంటుంది?'

'ఎందుకు?'

'ఈ కల్లు కాంపౌండు, ఈ వాతావరణం'

'మరో రెండు వడ్డించు, చాలు' చక్కగా టిఫిన్ చేసి లేచాడు ఆనంద్. బాగ్ తీసుకుని షూ తొడుక్కున్నాడు.

'నాకారు సెకండ్ హాండ్ ఇల్లుకూడా రీసేల్‌ది. ఇది మన సొంతం. భగవంతుడిచ్చిన శరీరం ఎంత సొంతమో ఇల్లు కూడా అంతే. దీన్ని అభిమానించాలి, ప్రేమించాలి. ఒ.కే?

సందేశం ఇచ్చి టకటకా దిగిపోయాడు. కారుదాకా తనూ నడిచింది.

'చూసారా?'

'ఎవర్ని?

'ఆ అంకుల్‌ని?'

'చూసాను. గొప్పగా ఒప్పో ఫోన్ వాడతాడు'

'అదికాదు. నేను దిగినపుడే రోజూ తనూ దిగి నేను ఇస్త్రీ బట్టలు తీసుకుని వెళ్లేవరకూ ఏదో మాట్లాడుతున్నట్లు నటించి నాతోపాటే పైకి ఎక్కుతాడు. ఇది బాగుందా?'

ఆనంద్ చిరునవ్వు నవ్వాడు.

'జటాయువులాంటి వాడు. నేను లేనప్పుడు ఓ కంట కనిపెడుతున్నాడు...', అంటూ కారు స్టార్ట్ చేసాడు.

జటాయువు ఫోన్‌లో మాట్లాడుతూ నవ్వుతున్నాడు కూడా. కారు కిటికీ తలుపు కొట్టింది. కొద్దిగా దించాడు.

'యస్?'

'ఈ వనవాసం కష్టంగా ఉంది'

'మన అపార్ట్‌మెంట్స్ పేరేంటి?'

'చిత్రకూట్ అపార్ట్‌మెంట్స్'

'గుడ్' అంటూ వెళ్లిపోయాడు..

వాన కురుస్తూనే ఉంది. ఆనంద్‌కి అన్నీ లైటే. ఆలోచనలు వస్తూ ఉంటాయి, పోతూ ఉంటాయి. అప్రసంగా వచ్చినవి కొన్ని. అప్పుడాల్లా కాలిపోయేవి కొన్ని. వాన చినుకుల్లా జారిపోవు. ఇదే బాధ!

అనవసరంగా స్నేహితురాలింటికని వెళ్లింది. పెద్ద దూరం కాదని బస్సు ఎక్కేసింది. ఎదురుగా ఉన్న కల్లు కాంపౌండ్ దగ్గర సందడి పెరుగుతోంది. జనం బెంచీల మీద గుమిగూడుతున్నారు. ఎవరో చూసిన మొహం గొడుగు పట్టుకుని అందులోంచి ఇవతలకి వస్తోంది. రోడ్డు దాటి ఇటే వచ్చాడు. ఇలాంటి పరిస్థితి ఎప్పుడూ రాకూడదు. పోనీ తడుసుకుంటూ వెళ్లిపోతే? దగ్గుతూ దర్శనం ఇస్తే ఆనంద్ అదోలా చూస్తాడు.

'ఎందుకీ వరుస వరుస స్నానాలు?', అంటాడు.

'అది కాదండీ..' అంటుంటే చెయ్యి అడ్డుపెడతాడు.

'ఏదైనా నువ్వు పవిత్రంగా మారాలనుకున్నప్పుడు నన్ను తలుచుకోవాలు,' అంటూ ఓ వెర్రినవ్వు నవ్వుతాడు.

ఈ వానతో ఇన్ని సమస్యలున్నాయి. కల్లు కాంపౌండ్‌లోంచి ఎవరో గొడుగు వేసుకుని రోడ్డుదాటి బస్‌స్టాప్ వైపే వస్తున్నాడు. కల్లు కాంపౌండ్ కోసం బస్‌స్టాప్ కట్టినప్పుడు పని పెట్టుకుని బస్సులో వచ్చి ఇక్కడ దిగి పని చూసుకుని మరలా బస్సెక్కటంలో తప్పేం లేదు. కానీ ఇదేదో తెలిసిన మొహంలాగుంది. అవును. చిత్రకూట్ అపార్ట్‌మెంట్స్‌లోని వాచ్‌మన్ సైదులు. అతను లోపలికి వచ్చి కొద్దిసేపు ఎగాదిగా చూసి గొడుగు మూసేసాడు. వయసులో బాగా పెద్దవాడు సైదులు.

'తగ్గే వాన కాదమ్మా', చెప్పేసాడు.

'ఏం చేస్తాం?'

'నే తీసుకువెళతాను రండి, గొడుగుంది మనకి. అలా అన్నమాట' 'వద్దులే'

'అదేవన్నమాటండి? మన అపార్ట్‌మెంట్లేకదా?'

'ఆగనీ'

'ఆ కాంపౌండ్లోంచి నేను తాగి రాలేదండీ. ఒకప్పుడు నేను గీత కార్మికుడినండీ!'

'అసలు నాకీ జాగానే నచ్చలేదు సైదులూ.'

'అదేంటండీ? గీతలోనూ పనేకదా సెయ్యమన్నారు? ఆల్లంతా కష్టపడతారు కొద్దిసేపు తాగేత్తారు. అంతకుమించి ఏటీ ఉండదండీ. అలా అన్నమాటండీ.'

'చాల్లే. మా మంచోళ్లే అందరూ. ఇస్త్రీ చేస్తుంది కదా? మీ ఆవిడనడుగు'

'ఏటడగాలండీ?'

'మా ఎదురింటాయన. నా వెనకాలే దిగిపోయి ఆ ఫోన్ పట్టుకుని డ్రామా ఆడుతూ ఉంటాడు'

'ఓ ఆయినా? మంచోరే. ఆయన బాస్ ఢిల్లీలో ఉంటాడు. కరెక్ట్‌గా అప్పుడే కాల్ చేసి ఏదో చెబుతాడు. సిగ్నల్స్ దొరక్క అలా కిందకొస్తాడన్నమాటండీ.'

ఇంతలో ఇంకొకరెవరో ఇవతలికొస్తున్నారు. అతను సూటిగా వచ్చి సైదులుని చూసాడు.

'గొడుగు సేతిలో అట్టుకుని ఈడెందుకున్నావురా? ఎల్లిపోక?' అడిగాడు.

గీత దూరంగా జరిగింది. అతను ఆమెను అదోలా చూసాడు.

'నన్ను గుర్తుపట్టలేదా తల్లీ?' అడిగాడు.

ఇదెక్కడిగోల? వీళ్లందరినీ గుర్తుపట్టి ఎవరెవరు కాంపౌండ్లోంచి వస్తారో అలా అందరినీ పలకరించేందుకు ఇక్కడ ఉన్నదా తను!?

'అదేమిటమ్మా! సిత్రకూట్‌లో ఏ రిపెయిరొచ్చినా నేనే! సారే డూటీ ఎక్కించారు నన్ను'

'ఓ!'

'ఇగో సైదులూ, ఆ గొడుగు జాగ్రత్తగా పట్టుకుని అమ్మగారిని ఇంటికి తీసికెళ్లు. ఏమ్మా? ఇంటికేనా?'

'అవును. వద్దులే. తగ్గిపోతుంది'

సైదులు గొడుగు విప్పి దగ్గరగా వచ్చాడు.

'రండి ఇలాగ. ఎల్లిపోదాం. నా కూతురు లాంటోరు. పదండి' ఆలోచిస్తూనే అతనితో ఇవతలకి వచ్చింది.

'రేయ్, మెల్లగా.. పైకి పట్టుకో గొడుగు', వెనుకనుండి వినిపిస్తోంది.

'అమ్మా, జాగ్రత్త..', చెబుతున్నాడు సైదులు, '...మనమంతా ఓ కుటుంబం. అపార్ట్‌మెంట్స్ మనవి. మా అమ్మాయీ వస్తుంది పండక్కి. వచ్చినప్పుడల్లా ఈ కాంపౌండ్లో ఏవేవో వంటకాలు పంచిపెడుతుంది.'

'ఎక్కడుంటుంది?'

'చందానగర్. అల్లుడు సదువుకున్నోడు. ఆళ్లిలాగా, ఈళ్లిలాగా అని సెబుతా ఉంటుంది. నేను నవ్వుతా ఉంటాను. పడ్డసోట ఎతుక్కోవాల?'

'ఏది వెతుక్కోవాలి?'

'నేనేటి సెప్పేది? గీత కార్మికుడిని. ఏదో తెలిసిన సామెత సెప్పాను'

'ఇక్కడికి రోజూ వస్తావా?'

'లేదు తల్లీ. డబ్బుల ఖాతాలుంటాయి మాకు. అదీ పనే. ఆళ్లు ఎవరి జోలికీ ఎల్లరండీ. ఆళ్ల ప్రపంచం ఆళ్లది. హాయిగా కొద్దిసేపు కూర్చుంటారు, మాట్లాడుకుంటారు, ఎల్లిపోతారు'

గేటు ముందరకి తోసాడు. లోపలికి వచ్చాక గొడుగు ప్రక్కన పెట్టాడు. లిఫ్ట్ బటన్నొక్కాడు.

'థాంక్యూ సైదులూ!'

'అయ్యో'

లిఫ్ట్ తలుపు తెరుచుకుంది.

'ఉంటానమ్మా. మా అయ్య సెప్పేటోడు. లోపాలే సూత్తే దేని లోపలికీ ఎల్లలేమురా అనేటోడు. ఎల్లండమ్మా'

తలుపు మూసుకుంది.

గీతకి ఏదో ఉపదేశం వినిపించినట్లుంది.

అపార్ట్‌మెంట్ తలుపు తెరచింది. ఎందుకో ఇల్లు కొద్దిగా కొత్తగా ఉంది.

(కవిత అందించిన వారు వేదాంతం వేంకట సత్యవతి)

(వచ్చేనెల మరో కవితకి మరో కథ - కవ్వింత కథ!)

Post your comments